

Człowiek jest jak kwiat wiśni

Poznawać życie z każdy oddechem
Z każdą czarką herbaty
Z każdym życiem które odbieramy

Człowiek jest jak kwiat wiśni
Idealnego i całe życie szukać
A nie będzie to życie zmarnowane

Tak jak on opadniemy w blasku słońca
My możemy wybrać jedynie jak to się
stanie
Lecz czasami zapominamy
Co znaczy opaść dobrze

Rajskie wiśnie

Kapiące wiśnie czerwone
rozlewają się na koszulę białą
barwiąc ją tak żeby
plama na zawsze została

Byś nie uprał myśli że
jawa to jest nie żaden sen
nawet kiedy się przyśni
zapomnienia piorący tlen

Łapię dwa oddechy o świcie
soczyście wciągam do płuc
na dzień dobry na nowe życie
by siłować się z nim mój

Kropla drąży zlew
a ja patrzę na czas
jak na kapiący kran
w nedoróbkę codziennym teatrze
musisz wszystko naprawić sam

I te wiśnie przysuwam czerwone
do ust swoich bo usta to twoje
słodko kwaśna ta wspólna przygoda
gdy za rękę idziemy we dwoje
przemijaniem jest wiek i uroda
w duszy nasze lata szalone

Czerwień kapie a usta namiętne
one zwały się w gorącym splocie
pieczętując krwią chwile tak piękne
gdzieś w słonecznym promieni złocie

Jem śniadanie i czuję jak w niebie
może pięknie być w to mi graj
zaraz , ze stoika wiśni od Ciebie
nie spróbuję tam
więc tu jest mój raj